

2. Emma tänker, let och liden, ej för
du vinn och förlust; men du vinn och förlust.

3. Den unga Friaren.
En bygdens tårna stulton är, Och blom-
strande och skön, Förmåna språttars anbud
får, Men hör ej deras bön. Med gods och
guld och perlor skrud De locka henne ej.
När hundra sucka: blif min brud! Hon svar-
ar alla: nej. :.

4. Den unga Friaren.

Den Fjärde:

5. Den unga Friaren.
En bygdens tårna stulton är, Och blom-
strande och skön, Förmåna språttars anbud
får, Men hör ej deras bön. Med gods och
guld och perlor skrud De locka henne ej.
När hundra sucka: blif min brud! Hon svar-
ar alla: nej. :.

6. Den unga Friaren.
En bygdens tårna stulton är, Och blom-
strande och skön, Förmåna språttars anbud
får, Men hör ej deras bön. Med gods och
guld och perlor skrud De locka henne ej.
När hundra sucka: blif min brud! Hon svar-
ar alla: nej. :.

7. Den unga Friaren.
En bygdens tårna stulton är, Och blom-
strande och skön, Förmåna språttars anbud
får, Men hör ej deras bön. Med gods och
guld och perlor skrud De locka henne ej.
När hundra sucka: blif min brud! Hon svar-
ar alla: nej. :.

Se sig hel och hållen,
Om man bara för den upp och ned.

12. Ett långt skap mot väggen reser sig,
Maken får jag ju en gång med dig:
Lvenne skap i huset,
Då går jag i ruset
Uttaf glädje fröjd ohjfelig.

13. Uti köket blir din glädje stor:
Blankt och rent är all ting, hvarst du gnor;
Stora kopparkittlar,
Det i magen kittlar,
Att se gräsfabriken så i flor.

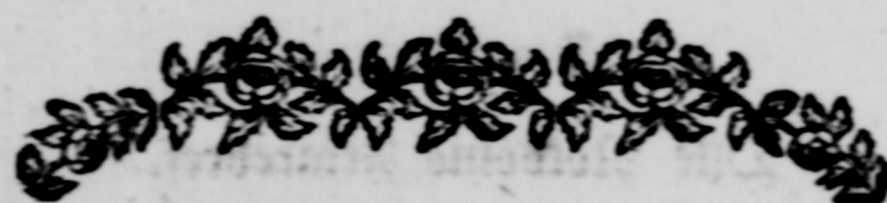
14. Slå nu till i handen jag dig bjöd,
Till att älska mig i lif och död:
Under alla öden
Skall du — ta mej döden —
Alldrig sakna brist på öfverflöd.

Den Fjärde:

Den unga Friaren.

En bygdens tårna stulton är, Och blom-
strande och skön, Förmåna språttars anbud
får, Men hör ej deras bön. Med gods och
guld och perlor skrud De locka henne ej.
När hundra sucka: blif min brud! Hon svar-
ar alla: nej. :.

2. Hon är så god, hon dmt och godt
Om

Den Fjärde:

Lycksalig den som stödd på eget stöp,
Till gäster inga gynnare behöfver;
Men dricker brorskal med dem allihop,
Och har ändå till slut Bouteljer öfver.

2. Lycksalig den som hungrig klockan två,
Ej väntar främmande när han ser faten,
Och när han gäspar utan krus kan gå
Och taga sig en middagslur på maten.

3. Lycksalig den som fri ur tvångets band,
Kan bäst han gitter prata eller sjunga,
Och när han bara fått en tår på tand,
Ej är så noga om en tand för tunga.

4. Lycksalig den som får med hjertlig fröjd,
En from och god och egen gumma klappa,
Som är så glad när hon ser gubben nöjd,
Och säger: drick och håll dig rolig, Pappa!

5. Lycksalig den som alltid lefver wif,
Att ej hans Privilegium inskränkt blifver;
Ty glädjen blott är ett fideicommiss,
Och slit och dygder hans prerogativer.

Den